

der intet præjudiceredes for Fremtiden ved, at dette Forslag vedtoges her i Dag. Jeg er af en ganske anden Anskuelse, som jeg ogsaa udtalte i Fjor, da der dog kun var Tale om en Udsættelse i 5 Maanedes. Det stod mig klart, at det var kun den første Indledning til, at man vilde blive staaende ved 7 Kr. og søge at undgaa Forhøjelsen i Fremtiden, og vi se jo, at Flertallet i Aar og vil have det samme gennemført. Der er for mig ikke Tvivl om, at den ærede Ordfører og hans nærmeste Meningsfællers Anskuelser om Olfstatten i Virkeligheden gaa ud paa at bringe Olfstattsens Forhøjelse ud af Verden. Jeg vil altsaa for fremtidige Forhandlingers Skyld slaa fast, at den ærede Ordfører i Dag udtrykkelig har maattet pointere, at der intet præjudiceres ved Forslaget. Der er altsaa kun Spørgsmaal om, hvorvidt vi skulle udsætte Olfstattsens Forhøjelse til Fordel for Ølbruggierne, Købstæderne og Kjøbenhavn eller anvende Overskuddet, som vi have anvendt det i de senere Aar, og der er ikke Tvivl om, at det her bliver Flertallet, der maa have Vren og Fornøjelsen af at gaa den første af disse Veje.

Ordføreren (C. Hage): Det ærede Medlem behøver ikke at slaa min Udtalelse fast, om, at enhver staar fuldstændig frit, og at der intet bliver præjudiceret ved dette Lovforslags Vedtagelse; thi det har jeg sagt ikke en Gang, men atter og atter, saa ofte denne Sag har været til Behandling. Der er intet som helst foregrebet fra nogen Side med Hensyn til dette Spørgsmaals fremtidige Ordning. Man har Lov til ad Aare at foreslaa, at Staten skal blive, som den er, eller at den skal sættes op til 10 eller til 20 Kr., der er intet som helst forud givet i den Henseende. Naar Forslaget er fremsat paa ny i Aar, og støttes paa ny, er det i Henhold til ganske de samme Betragtninger som i Fjor; thi Situationen, som den foreligger nu, er ganske den samme, som Situationen var i Fjor. Hvis vi derimod til næste Aar eller et senere Aar ere komne saa vidt med Overvejelserne og Behandlingen af vort indirekte Skattevæsen, at vi ere i Stand til at beslutte, hvorledes et saamlet Reform skal se ud, da foreligger der en anden Situation, og da vil der selvfølgelig ikke længere være Anledning til at vedtage midlertidige Bestemmelser angaaende denne særlige Skat.

H. L. Tørgensen: Jeg kunde være enig med den ærede Ordfører i hans Betragtning om ikke at foregribe Sagen, naar vi slaa lige over for en større Reform, hvis vi ikke netop foregreb Sagen ved at vedtage

dette Lovforslag. Det blev nemlig fastslaaet ved Loven af 1891, at Olfstatten forrige Aar skulde være steget, og det er det, vi nu atter forfaste her. Nu siger den ærede Ordfører, at vi kunne tage det op til næste Aar, men Folgen er jo allerede bleven den, at sidste Aar har Statskassen tabt, skønt ikke saa meget, da Udsættelsen kun var for et halvt Aar, og endda for den Tid, hvor der er det mindste Olfbrugs, men i Aar bliver det et betydelig større Beløb, som der kunde være stærkt Brug for i disse Tider, og jeg ser saaledes paa Sagen, at vi ikke burde lade Ølbrikkerne eller Ølbruggierne have denne Fortjeneste. Det, der imidlertid gør mig mest betænkelig, er, hvad der ogsaa blev udtalt af det ærede Medlem for Lebring (Sloth), at jeg tror, at det vil blive vanskeligt atter at slaa Olfstatten sat op til de 10 Kr., hvad jeg ønsker maa ske. Der blev i Fjor fra et æret Medlem rettet den Henstilling til den højtærede Finansminister, hvorledes det kunde være, at Finansministeren kom frem med et saadant Forslag om foreløbig Lov, om det da ikke var Meningen, at det skulde slaa fast, at vi skulde blive ved de 7 Kr. Hvis den Stemning skulde blive den gældende her i Tinget, at det ikke skulde være Meningen, er det rigtigt, som det ærede Medlem fra Lebring sagde, at saa bliver det saaledes, at vi saa ikke Staten op til det, som det en Gang er besluttet, at den skal være. Jeg er altsaa endda ikke mest betænkelig ved det Tab, vi skulle have i dette Øjeblik, jeg nærer mere Frygt for, at det her skal blive slaaet fast, at vi virkelig ikke komme højere op med de nye Skat, og det tror jeg, vi bør komme. Vi have ikke noget bedre Skatteobjekt end Ølet, og lægge vi ikke den en Gang vedtagne Skat paa det, blive vi ikke fri for at lægge den paa andre Livsforbrødenheder, som langt daarligere kunne bære den.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg vil kun lige over for det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (H. L. Tørgensen) udtale, at naar han sætter et Spørgsmaalstegn ved de Beregninger, der ere gjorte over den sandsynlige Nedgang i Indtægterne ved Vedtagelsen af dette Lovforslag og mener, at Tabet i Virkeligheden maa sættes meget højere, end det er kalkuleret, kan jeg dertil kun bemærke, at affurat de samme Tvivl og Indvendinger kom frem, da Olfstatloven første Gang blev vedtagen i 1891. Det viste sig imidlertid, at de Beregninger, der vare gjorte om den sandsynlige Nedgang i Forbruget af denne Vare, naar den blev beskattet, havde været ganske nær ved det rigtige, og saa